

Balada o vladaři se skrytou mravní pointou

Poesie | 1.4.2009 @ 23.09

V odlehlé zemi, veliké dáli,
kde rostou lesy, jež skály halí,
odehrává se nám tam příběh ten,
kterýžto zde je rozveden.

Poslouchej, člověče, morální apel!
Jak zvon nám do hluku důrazně zapěl.
Ano, zde obsažen je apel ten,
v příběhu tomto je zvýrazněn.

V odlehlé zemi, jež popsána výš,
leží ten hvozd, v něm vladař má skrýš.
Panuje nad celým nádherným lesem,
zda je však spokojen, jistý si nejsem.

Ten vladař má sídlo hned v středu háje,
tam tyčí se hrad jeho – mocné zdi maje.
Bez brány, nádvoří, bez oken,
základy, žula a cimbuří jen.

On vevnitř zasedá při stole kulatém,
sám na své stoličce vykládané zlatem.
V myšlenkách svých zabývá se tím,
co dělat, jak nakládat svým královstvím.

Jednoho dne však myslel jen krátce.
U svého stolu chtěl bych mít rádce!
Však nebudou jimi střídmost a pokora,
povolám chtíče do svého dvora.

Nechali poslové koně své zpěnit.
Než mohl vladař svůj špatný soud změnit,
přichvátal chtíč, ten nevzhledný zlořád,
očima zle šilhal a slintal pořád.

Vyrazil ze sebe: „Radím ti, vladaři.
Chceš-li, ať lépe se ti daří,
pozvi mé příbuzné významných jmen.
Společně ujmeme se tvých skrovných lén.“

Poslouchal vladař ta lůbivá slova.
Řekl si: „Chtůč, ten je moudrý jak sova!
Kde jsem já blázen jen byl bez něj?
Chtůč, to je jistota, s tím bude hej!“

Neváhal vladař dát na tu radu.
Hned vzkázal zlořádům, že je zve do hradu.
Nechť s sebou poberou, co jejich je,
on že je u sebe ubytuje.

Adresát souhlasil s obsahem dopisu,
celý pak zla řád dle králova popisu
vyhledal hvozd, v němž dlel hloupý pán.
Za to, co učinil, moh' si jen sám.

Spolek všech zlořádů hvozdem se šinul,
všude kam šlápl, tam život hned hynul.
Co mohlo, prchlo, či zalezlo do děr,
vzduchem se táhl nechutný odér.

Průvod to byl vskutku až bizarní!
V čele jde závist, nenávist za ní.
Lakota bezcenným plní své vaky.
A pýcha? Ta s nimi jde taky!

Když vladař prozřel, bylo již pozdě.
V celém tom dřívě tak nádherném hvozdě
zavládla zlořádu tyranie.
Jindy co kvetlo-li, nyní však hnije!

Vladaře, který jednal tak slepě,
zavřeli do kobky hluboko v sklepě.
Pak přišla záhuba do toho kraje,
tak špatně skončila má smutná báje.

Přemýšlej, člověče, nad básně poselstvím.
Mudruj, zkoušej to rozumem svým.
Rozjímej, abys jednou snad náhle
pochopil významy dalekosáhlé.

Abych tě navedl k správnému řešení,
ve kterém řád je a zmatek není,
které snad chápe i vesnický balík,

podám ti pomocný prst. Malík.

Vladař, ten svobodné vůle je obraz,

vědomí podobu v tvrzi má zas.

Hvozd, ten je symbolem člověčí duše,

hřích ztvárněn zlořádem jednoduše.

<https://selah.diet/poesie/balada-o-vladari-se-skrytou-mravni-pointou/>